

Algemene Beschouwingen Veur Elkaar – Programmabegroting 2026–2029 (definitieve versie met museum)

Voorzitter,

Als Veur Elkaar kijken wij met gemengde gevoelens naar deze begroting.
Op papier ziet het er allemaal keurig uit: cijfers strak, grafieken in de juiste kleuren.
Maar wie goed leest merkt dat de balans niet in de boekhouding zit, maar in de portemonnee van onze inwoners.

We geven het toe: van deze begroting werden we niet bepaald euforisch.?’
Want het is een bak werk, dat zien we echt wel,
maar je krijgt er niet bepaald lentegevoel van.

Gemeentelijke lasten

Er wordt gezegd dat de woonlasten in Steenwijkerland “relatief laag” blijven.
Dat klinkt mooi, maar de werkelijkheid is anders: de afvalstoffenheffing stijgt met bijna 19 procent, de rioolheffing met 7,7 en de OZB gaat ook omhoog.
Voorzitter, dat noem je niet “laag”, dat noem je tegenstrijdig.

En als de gemeente bijna een miljoen euro toevoegt aan de spaarpot, dan kun je moeilijk zeggen dat er geen ruimte is om inwoners te ontzien.
Het lijkt een beetje op sparen voor de toekomst — uit de portemonnee van de inwoners.

Wonen

Er wordt veel gesproken over woningbouw, en dat juichen wij toe — zeker als het gaat om **hoogbouw**.
Steenwijk kan de lucht in, letterlijk. Want als we zuinig omgaan met de ruimte, bouwen we niet alleen huizen, maar ook toekomst.

Maar er is één project dat nog altijd wringt: de **sanering van Steenwijk Zuid-Oost**.
Daarvoor is een krediet van ruim **3,5 miljoen euro** uitgetrokken — een flinke hap gemeenschapsgeld.

Wij hebben daar destijds, met ons geweten, **tégen** gestemd.
Niet omdat we tegen schoon grondwater of gezonde woonwijken zijn,
maar omdat we inmiddels weten dat je niet alles op de blauwe ogen van de wethouder moet geloven.

We kregen een *fout memo*, met verkeerde of onvolledige informatie — en toen we daar vragen over stelden, werd dat weggezet als lastig doen.

“Ach joh, je weet het nu toch?”

Alsof het ging over een vergeten boodschappenlijstje

Wij vinden dat lichtzinnig.

De wethouder mag dan een open blik hebben, maar wij kijken liever naar de cijfers dan naar zijn ogen.

Dus ja, Veur Elkaar stemde tegen — uit zorgvuldigheid, met ons geweten en niet uit koppigheid.

En dan de **leegstandsaanpak in Steenwijk**.

Daar valt wel wat over te zeggen.

In 2020 kreeg de gemeente drie ton van de provincie voor herstructurering en leegstandsvermindering.

We zijn inmiddels vijf jaar verder, een paar ton armer, en de winkels staan er nog steeds even stil bij.

In de nieuwe begroting zien we opnieuw €75.000 voor “onderzoek en planvorming”.

Dat is geen nieuwe koers, dat is gewoon herhaling van zetten —

of, in goed Steenwijks gezegd: *we trekken dezelfde jas aan en hopen dat hij dit keer beter past*.

Ja, het station is opgeknapt — dat is mooi —

maar de leegstandsaanpak zelf lijkt vastgelopen op de perrons.

Dus de vraag blijft: **wat was het effect van die drie ton, en waarom zou dit nu wél lukken?**

Duurzaamheid

Veur Elkaar staat voor duurzaamheid, maar dan wél eerlijk en haalbaar.

In de begroting staat dat “iedereen kan meedoen aan de energietransitie.”

Maar laten we eerlijk zijn: verduurzamen is tegenwoordig vooral iets voor mensen met een dikke portemonnee.

Subsidies zijn ingewikkeld, warmtepompen zijn duur en huurders vallen vaak buiten de boot.

Dus zeggen dat “iedereen meedoet” is een beetje alsof je een feestje geeft maar de helft van de mensen niet binnenlaat.

Groene ambities zijn prima, maar laat ze niet ten koste gaan van de gewone portemonnee.

Sociaal domein

Het college schrijft dat het “investeert in passende ondersteuning voor iedereen.”

Dat klinkt mooi, maar in de cijfers zien we wat anders.

Bij huishoudelijke hulp, begeleiding en jeugdzorg staan dubbele posten: 6.711 en 6.711a,

6.712 en 6.712a alsof het college dacht: *“We doen er nog een 1’tje bij, dan lijkt het alsof er meer is.*

De ene regel stijgt, de andere daalt.
Als je ze samenvoegt, blijft er minder geld over.

Dat is geen investering, dat is bezuinigen met een glimlach.
Ondertussen verdwijnt er ook nog menskracht (4 fte) en gaat de bijdrage aan de NWG omlaag.
Dus terwijl er “meer mensen aan het werk” staan op papier, verdwijnen er in werkelijkheid banen.
Het college noemt dat “efficiënter werken.”
Wij noemen dat: “met minder mensen meer doen — behalve dan in de praktijk.”

Veur Elkaar vraagt het college om hier open kaart over te spelen.
Zeg eerlijk wat er verschoven wordt en wat dat betekent voor inwoners.
Of, zoals een inwoner het laatst mooi samenvatte:
“Ze noemen het herstructureren, maar bij mij thuis heet dat gewoon: minder hulp en meer gedoe.”

Ons gouden museum

En dan hebben we nog *het museum*.

Ons eigen gouden project — want als er één plek is waar geld lijkt te verdampen tot cultureel erfgoed, dan is het daar.
In de stukken lezen we dat er nog eens **twee miljoen euro extra** nodig is. Twee miljoen!
En dat in een gemeente waar we discussiëren over elke euro voor zorg, jeugd en voorzieningen.

In Harderwijk bouwden ze voor dat bedrag een compleet museum mét bezoekers;

We gunnen iedereen een mooi cultureel huis, echt waar.
Maar laten we eerlijk zijn: dit is geen investering meer, dit is een ambitie met een open einde.
We kunnen er beter een escaperoom van maken.

Veur Elkaar houdt van historie,
maar we hoeven niet zélf geschiedenis te schrijven als de duurste gemeente zonder museumbezoekers.

Transparantie en vertrouwen

Voorzitter,
Er wordt in deze begroting veel gesproken over openheid, samenwerking en vertrouwen.
Maar bijvoorbeeld het technische vragen uur waarin de raad vragen stelt over deze cijfers is niet openbaar.
Dat is een gemiste kans.
Transparantie op papier, maar gesloten deuren in de praktijk.

En dan de communicatie van het college zelf.

We zagen het artikel in de Steenwijker Courant: “*Alle seinen op groei.*”

Een prachtige kop — alleen jammer dat veel inwoners inmiddels rood zien van de rekeningen.

Als dit geen campagne is, dan is het in elk geval een knap staaltje voorwerk voor de verkiezingen.

Het is de enige groei waar echt niemand om heeft gevraagd.

Conclusie

Voorzitter,

Deze begroting bevat mooie woorden maar ook veel tegenstrijdigheden.

Er wordt gesproken over investeren maar er wordt bezuinigd.

Over openheid maar vergaderingen blijven gesloten.

Over duurzaamheid voor iedereen maar alleen wie geld heeft kan meedoen.

Veur Elkaar wil een eerlijke, open en betaalbare gemeente.

Daarom stemmen wij niet in met deze Programmabegroting 2026–2029 in deze vorm.

💡 Optioneel slotzinnetje (luchtig maar waardig):

“Wij houden van plannen met visie, maar nog liever van besluiten met voeten in de klei.”